

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เช้าวันเสาร์ที่ 15 ตุลาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมท่านสาธุชนทั้งหลาย ที่มีความตั้งใจทำคุณงามความดีให้เกิดให้มีขึ้นแก่ตน เพิ่มพูนบุญบารมีของตนเองเพื่อความเจริญก้าวหน้า トラบใดเรายังมีชีวิตอยู่ก็ให้ทำคุณงามความดีเอาไว้ เรียกว่าให้มีที่พึ่ง มีความสุข เหมือนคนมีบ้านอยู่ก็มีที่พึ่ง มีปัจจัยก็มีที่พึ่ง เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกให้เรานั้น เป็นด้วยอำนาจของบุญ ของคุณงามความดีที่ทุกคนได้สร้างสมอบรมเอาไว้ได้มาเกิดในชาตินี้ได้ขนาดนี้ เราก็ต้องเพิ่มพูนบุญบารมีของตนสร้างสมอบรมต่อไป เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปทุกภพทุกชาติ จึงจะสามารถตัดกิเลสได้เด็ดขาด ความโลภ ความโกรธ ความหลง ปลอดปลงออกจากดวงใจได้ให้หมดสิ้น ถึงจะพ้นทุกข์ไปได้ตามองค์พระสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอริยสงฆ์ทั้งหลาย ท่านก็สร้างสมอบรมบุญบารมีเหมือนกับพวกเรา สร้างไว้ทุกภพทุกชาติก็สามารถขัดเกลากิเลส ความ โลภความโกรธความหลง ให้เบาบางได้ลงไปเรื่อยๆ ก็สามารถรู้แจ้งแทงตลอด เห็นของจริง เห็นสัจธรรม ที่จะนำตนเองนี้ให้ก้าวล่วงพ้นทุกข์ไปได้ ตรงนี้เป็นจุดสำคัญ เหตุฉะนั้นคนเราเกิดขึ้นมาจึงเหลื่อมล้ำต่ำสูง เราก็เห็นกันอยู่ในแล้วในปัจจุบัน บ้านใดเมืองใดจะอยู่ประเทศไหนก็แล้วแต่ ท่านให้มีที่พึ่งเป็นของของตนนั้น ก็เพราะว่าสร้างคุณงามความดีเอาไว้นั่นเอง ตั้งแต่คนตกทุกข์ได้ยากต่างๆ จนมาถึงพลเรือน เศรษฐี มหาเศรษฐี พระมหากษัตริย์ ตามฐานะ ตามอำนาจของกรรมของตนเอง ที่ได้ทำเอาไว้ นั่นเอง จึงทำให้มาเกิดต่างกันอย่างนั้น เราก็ให้มั่นใจว่า เราเห็นได้ด้วยตาตนเอง คนเราบ้านใดเมืองใดประเทศไหน มีคนจนคนรวย มั่งมีศรีสุขต่างกันอย่างนั้น ทั้งรูปทรงองค์สวยก็ดี ก็จะสวยสดงดงามตามอำนาจกรรมที่เราได้ทำเอาไว้ เราก็เห็นได้ชัดเจนในปัจจุบัน ว่าคนเหล่านี้บ้านใดเมืองใดทำไมจึงเป็นอย่างนี้หนอ เมื่อเราได้ศึกษาและรู้จักว่าอำนาจของกรรมเป็นอย่างไร ให้ได้ผลเป็นเช่นไร เกิดออกมาแล้วทุกท่านทุกคน เราก็เห็นได้ชัดเจนอย่างนี้ เราจึงมีศรัทธาความเลื่อมใสมั่นใจ ..

..ถ้าคนธรรมดาสามัญล่องลับดับไป ก็คงเป็นข่าวสารเล็กลงๆ น้อยๆ แต่พระองค์เป็นประมุขของชาติบ้านเมือง ได้สวรรคตไปอย่างนี้ก็รู้กันไปทั่วโลก เพราะความเจริญรุ่งเรือง มีเครือข่ายติดต่อซึ่งกันและกัน เราก็จะเห็นได้ง่าย เหตุฉะนั้น กว่าจะได้เป็นพระราชามหากษัตริย์หรือเป็นพระราชินีก็ดี ก็ได้สร้างบุญบารมีมา มาก เช่นในหลวงของพวกเราก็เหมือนกัน พระองค์ก็ได้สร้างสมบุญบารมีตั้งแต่ทุกภพทุกชาติ ที่นี้เมื่อพระองค์สวรรคตแล้ว เราก็หันมามองตนเองได้ทำคุณงามความดีอะไร แต่บางบุคคลก็คงได้มีเมตตาต่อกันมาแล้ว วันนี้เราจะมาเข้าใจว่า เราจะไปไหนถึงไหนก็แล้วแต่ ก็ไปตามอำนาจของกรรมที่ได้สร้างสมอบรมเอาไว้ แต่เราก็เชื่อมั่นว่าพระองค์ได้ทรงทำคุณงามความดีไว้มาก ถึงได้เป็นพระราชามหากษัตริย์ เป็นผู้มีเมตตาต่อพสกนิกร ที่เราได้เกิดมาร่วมโลกอยู่ด้วยกัน ท่านมีเมตตาต่อพสกนิกร สมัยพระองค์ยังมีร่างกาย

แข็งแรงอยู่ พระองค์ก็ได้ส่งเคราะห์พสกนิกร เสด็จไปถึงในป่าในเขาด้วยความยากลำบาก พระองค์ก็เสด็จ
ไปด้วยความเมตตา คนที่เกิดขึ้นมาจะเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ นั้น ต้องมีเมตตา ญาติโยมก็เหมือนกัน ก็ได้ศึกษา
ศีล 5 เอาไว้ก็ดีแล้ว บางคนก็ได้ศีล 8 บางคนก็ได้ไปเกิดเป็นพรหม เกิดเป็นพรหมแล้วก็เวียนมาเกิดเป็นพรหม
ชั้นต่ำ พรหมชั้นสูง พรหมชั้นสูงก็ไปเกิดในฉนาค พรหมชั้นต่ำก็มาเกิดเป็นคนถือศีลแปด บางคนนั้นเกิดมา
เป็นคนตระหนี่เหนียวแน่น หวงแหนทรัพย์สมบัติไม่จับจ่าย ไม่มีเมตตาแจกแบ่งให้กับผู้อื่น คนบางคน
นั้น เป็นคนร่ำรวยมั่งมีศรีสุข ได้ทำบุญก็ได้ส่งเคราะห์คนทุกข์คนจนก็ดี หรือส่งเคราะห์ให้กับบริษัทบริวาร
คนใช้ในบ้านในช่องก็ดี มีเมตตาแก่เขาเหล่านั้น เรียกว่าคนมาจากพรหมเหมือนกัน จึงได้มีเมตตาอย่างนั้น
เมื่อมีความทุกข์ความยากความลำบากเกิดขึ้นกับคนใกล้ชิดลูกศิษย์ลูกหา บ่าวคนใช้ก็ดี ก็ได้ดูแลรักษา
เหมือนลูกเหมือนหลานของตนเอง เราก็จะเห็นคนมีเงินที่มั่งมีศรีสุข มีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ ถ้าเราจะพูดให้
กว้างก็เหมือนกับเพื่อนบ้านเรา ก็มีพวกพม่า เขมร ลาว ประเทศบ้านใกล้เรือนเคียง ที่มาเป็นคนรับใช้ มา
ขายแรงงานในประเทศไทยของเรา เราก็ดูแลเขา ดูแลรักษาทั้งความปลอดภัย ทั้งความทุกข์ความสุขให้ทั่วถึง
ในประเทศไทยของเรา

..ถ้าเราเข้าใจเรื่องอย่างนี้ ก็เหมือนกับพวกเราทุกคนเป็นผู้มีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันทุกคน เพื่อน
ข้างบ้าน ใกล้เคียงและประเทศใกล้เคียงของเรา ที่เราส่งเคราะห์กันไว้ ประเทศไทยจึงเป็นประเทศที่เป็นเมือง
พุทธ เมืองที่เป็นพระพุทธศาสนา มีศีล 5 เป็นเบื้องต้น เป็นศีลที่มีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลาย ให้
อยู่ร่วมทุกข์ร่วมสุขซึ่งกันและกัน ก็ได้แก้ไขได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เราก็จะเห็นได้ว่าเวลาน้ำท่วมก็ดี ไฟ
ไหม้บ้านไหม้เมืองก็ดีต่างๆ เราก็ได้ช่วยเหลือคนทุกข์คนจนผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน ก็เรียกว่าเป็นคนมี
เมตตาเหมือนกันตามกำลังความสามารถของตน อันนี้ทุกคนก็จะเห็นว่าบ้านเมืองของเราเป็นเช่นนั้น ถ้าเรา
จะพูดเข้าใจให้เห็นชัดๆว่าหลายๆลัทธิและหลายศาสนาที่อยู่ในประเทศไทยทุกวันนี้ หลายครูหลายอาจารย์
ที่สอนศาสนาต่างๆกัน มีหมดลัทธิต่างๆ แต่ประเทศไทยของเราเป็นประเทศที่รับ รับเอาลัทธิและคณาจารย์
หลายๆประเทศที่เขาสอนผิดๆ ทำให้เกิดรบราฆ่าฟัน โกรธเกลียดทำร้ายซึ่งกันและกัน เบียดเบียนกันเพราะ
สอนผิดจากหลักของศาสนา พระพุทธศาสนานั้นสอนให้อยู่ด้วยกันด้วยความเมตตา จะไปเมืองใดลัทธิไหน
ประเทศใดก็ตาม ก็รักกันหมด ก็เพราะประมุขประเทศชาตินั้น พระราชาประเทศนั้นท่านมีเมตตา พวกเราก็มี
เมตตาต่อลัทธิศาสนาต่างๆ หลายต่อหลายลัทธิที่อยู่ในเมืองไทย ในบางประเทศนั้นเขาให้มีลัทธิเดียวไม่มี
ลัทธิอื่นเข้ามายุ่งเกี่ยว เขาหวงแหนของเขา เขาจะทำผิดอย่างไรก็เป็นเรื่องของเขา เขาไม่ให้ลัทธิศาสนาอื่น
เข้าไป ก็เรียกว่าเป็นคนที่มีใจแคบใจไม่กว้างขวาง ใจไม่มีเมตตา เราก็เข้าใจเห็นได้ด้วยตนเองของเรา ให้เรา

พิจารณาว่าประเทศต่างๆ ลัทธิต่างๆเหล่านี้มีระเบียบต่างต่างกัน เรียกว่ามีการศึกษามีการอบรมต่างกัน คนที่เป็นครูบาอาจารย์ก็สอนไม่ลึกซึ้ง สอนตื้นๆไม่รู้จักทางถูกทางผิด

..เหตุฉะนั้นจึงมีนักปราชญ์ราชบัณฑิตเมธีทั้งหลาย ที่บวชเป็นครูบาอาจารย์เป็นหลวงปู่หลวงตาที่ดี เป็นเจ้าพระเจ้าคุณก็ดีแต่ละวัดแต่ละวา สอนกันให้ทุกคนมีศีล 5 ศีล 8 ให้รักษาศีล ให้มีเมตตาต่อซึ่งกันและกัน เหมือนพวกเรานั่งกันด้วยกันอยู่อย่างนี้ในวิหาร มีเมตตาต่อกัน นั่งอยู่ด้วยกันด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เข้มแข็งเบิกบาน คุยกันเป็นญาติธรรมกัน เพราะมีเมตตาต่อกันด้วยกันทุกคนๆ ถ้าใครมีความทุกข์ก็อยากให้เราพ้นจากทุกข์ ถ้าใครมีความสุขก็อยากให้เราสุขยิ่งขึ้นไป ทุกคนๆให้ตั้งใจตั้งใจของเราเอาไว้อย่างนี้ เมื่อเวลารับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ เราเป็นผู้ที่มีเมตตา ได้ทำคุณงามความดีด้านอาหารการกินที่ดี ด้านเครื่องใช้ ไม่สอยต่างๆก็ดี เป็นหยูกเป็นชาก็ดี ที่ได้เอามาทำบุญทำทานการกุศล ทำแต่ละสิ่งแต่ละอย่างเป็นบุญเป็นกุศลเป็นคุณงามความดีที่จะเกิดมีในตน เป็นอานิสงส์ที่จะส่งเสริมให้พวกเรานั้น เกิดชาติใดภพใดก็จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปเรื่อยๆ อยู่มีความสุขไปเรื่อยๆ เหมือนบุคคลรู้จักเก็บหอมรอมริบ รู้จักเก็บเงินเก็บทองนี้แหละ เก็บเล็กผสมน้อยแล้วก็เอาไปฝากธนาคาร ฝากไปหลายครั้งก็ได้เงินมากขึ้นๆ จากเงินหมื่นก็มีเงินแสน จากเงินแสนก็มีเงินล้าน ก็เรียกว่าเป็นผู้ที่มีความฉลาดในการจับจ่ายรู้จักเก็บหอมรอมริบ เรียกว่าคนฉลาดนั่นเอง บุคคลใดที่ไม่มีปัญญาก็เป็นลูกจ้าง คนที่ฉลาดเขามีเงินมีทองเขาก็เป็นนาย ก็จะช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างนี้ ผู้ใดมีลูกศิษย์ลูกหาก็ดี มีศรัทธาญาติโยมก็ดี ครูบาอาจารย์เหล่านี้ท่านได้ฝึกฝนอบรม ก็เป็นผู้ที่มีเมตตาแต่ละองค์ๆ ไม่ว่าจะเป็หลวงปู่หลวงตาที่เฒ่าที่แก่หนังกเหี่ยวหนังแห้งแล้ว ท่านก็ไม่มีเครื่องประดับประดาอะไร แต่ไปหาแล้ว ท่านก็ยิ้มแย้มแจ่มใส ท่านมีคุณธรรมอยู่ในตัวของท่านเอง มีคุณงามความดีเต็มอยู่แล้ว ก็ได้แผ่เมตตาให้พวกเรา ให้ได้รู้ได้เห็น ได้ฟังคำเทศน์คำสั่งสอนของท่าน ให้เรานำไปปฏิบัติ เราก็ได้คุณงามความดีเพิ่มพูนบุญบารมีของตน ถ้าทุกคนคิดอย่างนี้ ก็จะภูมิใจในชีวิตของตน ชีวิตของเรายังมีอยู่ ยังยืนดินนั่งนอนได้อยู่ ประพฤติเป็นไปได้อยู่ ก็ให้สร้างคุณงามความดีไปเรื่อยๆ อย่าปล่อยให้เสียเวลาเปล่าประโยชน์ ถ้าเราปล่อยเวลาเสียประโยชน์ไปเฉยๆ ทุกคนได้เกิดมาแล้ว มาด้วยอำนาจคุณงามความดี ด้วยอำนาจของกรรมแต่ไม่ทำต่อ ไม่รู้จักทำคุณงามความดีต่อ ก็เป็นคนที่ยากจนในชีวิตของคนที่ได้เกิดมา ถ้าคนเราเห็นแล้วเข้าใจได้ว่า เราได้เกิดมาด้วยอำนาจของกรรม เกิดมาด้วยอำนาจของคุณงามความดี คนนี้ก็รีบชวนขายริบสร้างคุณงามความดีเพื่อเอาไว้ในเวลาที่เราไม่แข็งแรง ร่างกายไม่สมบูรณ์

..การไปทำงานคุณงามความดี จะไปที่ไหนวัดวาอารามใดครูบาอาจารย์ท่านก็มีเมตตาต่อเรา ก็ให้พวกเราทำคุณงามความดีต่อไปเรื่อยๆ อยู่ใกล้ที่ไหน เห็นครูบาอาจารย์ที่น่าเลื่อมใส ก็พยายามสร้างคุณงามความดีกับท่านไปเรื่อยๆ บุญคุณงามความดีก็จะไม่ขาดสาย แม้แต่เพียงเล็กน้อยก็ดี เหมือนการปลูกข้าวในนา

ปลูกวันแรกก็ได้ 1 งาน วันที่ 2 ก็ได้ 2 งาน วันที่ 3 ก็ได้ 3 งาน ปลูกมากขึ้น ปลูกไปเรื่อยๆ ก็ได้ข้าวมากขึ้น
ไปเรื่อยๆ เวลาขายเป็นเงินเป็นทอง ก็ได้ผลผลิตมาก ที่ทุกข์ยากลำบากยากจนก็ได้มีหน้สำหรับอาหาร แล้วก็มี
อาหารมาแจกแจกทานบริจาคอย่างนี้แหละ ถ้าเราเห็นพระเจ้าพระสงฆ์ ตักแบ่งแจกอาหารของตนเอง ให้
กันคนละเล็กคนละน้อย แต่ละท่านแต่ละองค์ เหลือจากนั้นไป ศรัทธาญาติโยมก็ตักแบ่งซึ่งกันและกัน
เราก็ปลื้มใจยินดี นี่เป็นอย่างนี้..ชาวพุทธของเราเป็นผู้ที่มีใจเมตตา ชาวโลกชาวต่างประเทศของเรา ถ้าพวก
เราได้ไปต่างประเทศก็จะได้เห็นก็จะรู้จัก ประเทศที่เจริญก็คืออย่างสหรัฐอเมริกา หรือประเทศอังกฤษ
แคนาดา ฝรั่งเศส หรือที่ไหนก็แล้วแต่ในยุโรป ก็จะเห็นว่ามันต่างกันอย่างไร บางทีก็ไม่ค่อยมีเมตตา ตระหนี่
ต่อกันมากเกินไป บางคนเก็บหอมรอมริบไว้เฉยๆ ไม่นำออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เงินทองของเรา ถ้าเราใช้
เป็นมันก็เกิดประโยชน์ ถ้าใช้ไม่เป็นมันก็มีโทษ เหตุฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างมีทั้งคุณและโทษ ถ้าเราเปรียบก็
เหมือนไฟฟ้าอย่างนี้แหละ ถ้าเราเอาไฟฟ้ามาทำเป็นเครื่องแอร์ก็ดี เครื่องซักผ้าก็ดี มาทำอะไรต่างๆ หลายสิ่ง
หลายอย่าง มันก็มีคุณล้นเหลือเลยทีเดียว แต่ว่าโทษของมันก็มีหมดเหมือนกัน แต่ถ้าใช้เป็นประโยชน์ไฟฟ้า
ก็เหมือนปัญญาส่องสว่างให้เราหายจากความมืดมิด ค่อยปิดค่อยเปิดกิเลสความโลภ โกรธหลง ให้เบาบางลง
ไปเรื่อยๆ บางบุคคลเป็นฆราวาสบางคน โกรธเก่ง เมื่อได้มาศึกษาธรรมะ มาฝึกฝนอบรมแล้ว ทำให้เป็นคนที่มี
เมตตาขี้มยิ้มแจ่มใส มีนายทหารหลายคนที่เป็นคนดุ ผู้ได้บังคับบัญชา อาตมาเคยคบหาสมาคมหลายคน
ลูกน้องเคยมาฟ้องอาตมาว่า คนนี้ดุเหลือเกิน แต่พอได้มาเข้าวัดเข้าวา ก็เปลี่ยนเป็นคนใหม่เลย มีเมตตาหลายๆ
ต่อทหารชั้นผู้น้อย ก็เป็นเพราะอะไรล่ะ..ก็เพราะมันฝึกฝนอบรม ละความชั่วความโกรธนั้นให้เบาบางลงไป
ก็เลยกลายเป็นคนเมตตา ช่วยเหลือคนนั้นคนนี้ สั่งสอนให้เขาไปในทางคุณงามความดี เรียกว่าชักจูงคนให้
ไปในทางคุณงามความดี เขาก็จะเจริญรุ่งเรืองขึ้นไปได้ ใครๆเห็นก็ว่าคนนี้ทำไมถึงเปลี่ยนไปได้ เป็นคนใหม่
แบบนี้ ก็เหมือนกับพวกเรานี้แหละถ้าพวกเราขาดเมตตา แต่ถ้าเรามีเมตตาก็เหมือนคนใหม่เลย ไม่เหมือนคน
เก่า ก็ให้พวกเราเปลี่ยนความคิดความอ่าน เปลี่ยนความเห็นของตนเอง ให้ยึดเอาคุณงามความดีเป็นที่พึ่งของ
ตน

..เหตุฉะนั้นก็ขออำนวยการให้คณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่ได้มีความตั้งใจพากันมาทำบุญทำ
ทานการกุศล ทำคุณงามความดีตามกำลังความสามารถของตน หากมีจิตประสงค์จําแนงหมายเอาไว้ในดวงใจ
ของตนเองแล้ว ก็ขอให้อำนาจบุญกุศลคุณงามความดีทั้งหลาย จงคลบบันดาลให้ทุกท่านได้ประสบพบเห็น
แต่สิ่งที่ตนเองพึงปรารถนาทั่วกันทุกท่านทุกคนเทอญ..ขอเจริญพร..